

הצדיקים כמו שהיו בעולם הזה. ואחר כך רוח הקדש שורה על ראש כל אחד ואחד, ומתעטר ונעשית לו עטרה. וכך היה למרדכי, שכתוב (סם ח) בלבוש מלכות, דמות אותו העולם. אחר כך ועטרת זהב גדולה - זו עטרת ששורה על ראשי הצדיקים באותו עולם. כשקבלו ישראל תורה, כמו זה היה להם עד שחטאו, שכתוב בהם (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את מהר חורב. התפשטו מאותו לבוש.

וכן כתוב ביהושע כהן גדול, (זכריה א) הסירו הבגדים הצאים מעליו. וכתוב וילבישהו בגדים, אלו לבושי העולם ההוא. מכאן דברים ראשונים. ומכאן, שכל זמן שגוף העולם הזה קיים בקבר בקיימו, לא מתלבש רוח בלבוש אותו עולם, שכתוב ויסירו הבגדים הצאים מעליו - בהתחלה, ואחר כך - וילבישהו בגדים. ומלאך ה' עמד. מה זה עמד? אלא זוהי עטרה שנקראת מלאך ה', שעומדת על ראשי הצדיקים. וזהו עמד, עומד על הראש למעלה לאחר

שמתלבשים בלבוש כבוד זה. שני גופים כאחד לא יכולים לעמד. כל זמן שזה קיים, הרוח לא מקבלת אחר. העבר זה, הרי אחר מזמן מיד ודאי. זה יוצא וזה נכנס. כמו שיצור טוב ויצור בעולם הזה לא רוצה הקדוש ברוך הוא ששניהם יעמדו כאחד. אמר לו, תהינו על מה שכתוב, והשטן עמד על ימינו לשטנו. וכי יהושע בן יהוצדק כך, שאר בני העולם על אחת כמה וכמה. אמר לו, חסיד קדוש, כמה טמירים נסתרים הדברים הללו. (אמר לו) אף על גב שהחברים יודעים

אינון, ומתלבשין ביה צדיקיא, כגוונא דהוּו בהאי עלמא. ולבתר, רוח קדשא שראת, על רישא דכל חד וחד. ואתעטר ואתעבידא ליה עטרא. וכך הוה למרדכי, דכתוב בלבוש מלכות, דיוקנא דהווא עלמא. ולבתר ועטרת זהב גדולה, דא עטרת, דשריאת על רישיהון דצדיקיא בהווא עלמא. כד קבילו ישראל אורייתא, כגוונא דא הוה להון. עד דחבו, דכתוב בהו, (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. אתפשטו מהווא לבושא.

וכן פתיב ביהושע כהנא רבא, (זכריה ג) הסירו הבגדים הצואים מעליו. וכתוב וילבישהו בגדים, אלין לבושין דהווא עלמא. מהכא מלין קדמאין. ומהכא, דכל זמנא דגופא דהאי עלמא קיימא בקברא בקיומא, לא אתלבש רוחא בלבושא דהווא עלמא. דכתוב ויסירו הבגדים הצואים מעליו בקדמיתא. ולבתר וילבישהו בגדים. ומלאך ה' עומד, מהו עומד. אלא דא היא עטרא, דאקרי מלאך ה', דקיימא על רישיהון דצדיקיא ודא איהו עומד. עומד על רישא לעילא. לבתר דאתלבשין בהאי לבושא דיקר. תרין גופין פחדא, לא יכלין למיקם, כל זמנא דהאי קיים, רוחא לא מקבלא אתרא. אתעבר דא, הא אתרא זמינא מיד, ודאי, דא נפיק, ודא עאל. כגוונא דיצור טוב ויצור רע בהאי עלמא לא בעי קדשא ברין הווא דתרווייהו יקומון פחדא.

אמר ליה, תוהנא על מה דכתוב, (זכריה ג) והשטן עומד על ימינו לשטנו. וכי יהושע בן יהוצדק כך, שאר בני עלמא על אחת כמה וכמה. אמר ליה, חסידא קדישא, כמה טמירין סתימין מלין אלין, (אמר ליה) אף